

A decemberi közgyűlés

Pártunk Központi Vezetőségének az irodalmi életben tapasztalható jobboldali jelenségekről szóló határozata nemcsak írócsoportunk tagjai között váltott ki őszinte helyeslést, hanem érdeklődéssel foglalkoztak vele a szegedi dolgozók széles rétegei is. Csoportunk több tagja nyomban a határozat megjelenését követő napokban fölkereste a nagyobb üzemek, kulturális intézmények dolgozóit; hogy megbeszéljék velük a párthatározatban foglaltakat és az olvasók véleményét megismerve sikeresebben folytathassák írói munkásságukat. Ezeken a megbeszéléseken kitűnt, hogy a dolgozók többsége élénken várja az új magyar irodalom friss alkotásait, s mélyen elítéli a néptől és a párttól elszakadt írók tevékenységét.

Az üzemi irodalmi gyűléseken szerzett gazdag tapasztalatokkal és az irodalomtól pártos állásfoglalást váró dolgozók bátorító magatartásának tudatában került sor, szegedi csoportunk decemberi közgyűlésére. Az írócsoport minden tagja és ezenkívül számos érdeklődő jelent meg a szegedi irodalmi élet alakulásának fontos határkövét jelentő közgyűlésen. Részt vett a tanácskozáson párt- és állami szerveink több képviselője is. Megjelent *Forgó Lászlóné*, a megyei párt végrehajtó bizottság agit.-prop. osztályvezetője, *Varga Kovács János*, a megyei párt végrehajtó bizottság kulturális osztályvezetője, *Ladányi Benedek*, a szegedi párt végrehajtó bizottság első titkára, *Vereska András*, a szegedi párt végrehajtó bizottság másodtitkára, *Balogh István*, a szegedi párt végrehajtó bizottság titkára, *Simon Béla*, a szegedi párt végrehajtó bizottság agit.-prop. osztályvezetője, *Telkes György*, a szegedi párt végrehajtó bizottság kulturális osztályának vezetője, *Dénes Leó*, a szegedi városi tanács vb.-elnöke, *Korek József*, a szegedi városi tanács népművelési osztályának vezetője. A Magyar Írók Szövetsége képviselőjében *Füldes Mihály* vidéki titkár vett részt. Képviseltették magukat a debreceni és a győri írók is.

Petrovác István, a szegedi írócsoport titkáranak megnyitó szavai után *Székely Lajos*, az írócsoport vezetőségi tagja mondott részletes és a szegedi írók munkáját a párthatározat szellemében alaposan elemező beszámolót. Kifejtette, hogy irodalmunknak a felszabadulás óta elért

jelentős sikereire az utóbbi években árnyékot vetett számos írónk útvesztése. Ez tette szükségessé a párt Központi Vezetőségének határozatát. Erre a határozatra annál is inkább szükség volt, mert a jobboldali hibákban megrekedt írók nem csupán egyes írásaikban hirdették oppor-tunista nézeteiket, hanem egyes alkal-makkor, mint az Írószövetség novemberi taggyűlésén, nyílt támadásba mentek át a párt és népi demokráciánk ellen. Ez pedig már több, mint irodalmi kérdés.

Ismertette *Székely Lajos*, hogy a jobboldali írók tevékenységében hogyan leti »az irodalom szabadsága« jelszó a párt-és állami szervek befekettítésének gyászos lobogója. Ennek kapcsán kijelentette, hogy bár Szegeden s általában a tisztatáji irodalmi életben is feltörték itt-ott zavaros vizek és volt bizonyos tanácstalanság, ingadozás, mégis a szegedi írócsoport sohasem árult egy gyékényen azokkal, akik el akarták posványosítani egész irodalmunkat. Ez az egészséges helyzet azért alakulhatott ki, mert Szegeden az írócsoport a városi pártszervek segítségével már a tél végén és a tavasz folyamán frontális támadásba ment át a viták egész sorában a jobboldali, antimarxista nézetek ellen. Nagy hiba volt azonban, hogy a szegedi írócsoport nem használta ki eléggé korábbi sikereit és nem avatkozott teljes aktivitással az országos jellegű, nagyfontosságú harcba az ősz folyamán. Ebből a mulasztásból sok jövetehető a párthatározat eredményes végrehajtásával.

Székely Lajos beszámolója befejező részében hangoztatta, hogy van teendő bőven a szegedi írócsoportban. Hosszú, állhatatos és nagy tisztánlátást, tudást igénylő feladatról van szó, amikor a párt útmutatása alapján irodalmi életünk megtisztítását, fölemelését tűzzük ki célul.

A beszámolóhoz igen sok hozzászólás hangzott el. Elsőnek *Dér Endre* szólalt föl és a többi között kijelentette, tévednek azok az írók, akik azt hiszik, hogy a dolgozók megtűrik azt az írói szabadságot, amely a dolgozó nép kárát szolgáltató út felé viszi őket. *Madácsy László*, a szegedi írócsoport elnöke elítélően szólt arról, hogy egyes írók elfeledkeztek róla: hazánkban a párt ügye a nép ügye. *Dr. Benkő Sándor*, az I. sz. Belügyvárosi

klinika docense az olvasók véleményét hangoztatva jelentette ki, hogy az igazi írók és művészek nem állhatnak mások, csak a nép, a munkásosztály mellett.

Fábián Sándor, a debreceni írócsoport üdvözlését tolmácsolta. Vele együtt elítélően nyilatkozott a jobboldali írók tevékenységéről a debreceni csoport másik küldötte, *Kiss Ferenc* is. *Rácz István*, a győri írócsoport nevében felszólalva arra figyelmeztette az írókat, hogy ugyanazzal a lelkesedéssel kell írniok a nép ügyének szolgálatában, mint amely fűti a Wilhelm Pieck-gyár munkásait, hogy jövőre 25 százalékkal többet termeljenek.

Osváth Béla, a TTIT Csongrád megyei titkára elmondotta, hogy a szegedi párt végrehajtó bizottság gondoskodása védte meg a szegedi írók zömét attól, hogy Szegeden nem támadt talaja a dekadenciának, a pártellenes nézeteknek. A szegedi íróknak a pártmegbízásokat is fel kell használniok arra, hogy még jobban megismerjék a dolgozók életét, problémáit. *Nagy Pál*, a Délmagyarország és *Kovács Mihály*, a Viharsarok szerkesztőbizottságának vezetője biztosították a szegedi írókat, hogy mindkét lap szívesen ad helyet minél több, a párt, a nép ügyét szolgáló írásnak.

Értékes hozzászólásokkal gazdagították még a közgyűlést *Lódi Ferenc*, *Nacsády József*, *Hegedűs Sándor*, *Németh Ferenc*, *Szabolcsi Gábor*, *Gurszky István*, *Vincze András*.

Földes Mihály, a Magyar Írók Szövetsége elnökségének és titkárságának üdvözlését adta át, s még több felelősségre, bátorságra, helytállásra szólította föl a szegedi írókat. Figyelmeztetett: *a szocialista-realista irodalom alapvető gondolata, hogy népnevelő legyen.* Ezt kell szem előtt tartaniok a szegedi íróknak is, akiknek zöme azért nem tévelyedett el ezekben az időkben, mert kérték, igényelték a párt segítségét, bírálatát.

Ladányi Benedek, a Szeged városi párt végrehajtó bizottság első titkára felszólalásában behatóan foglalkozott a párt határozat szegedi tanulságaival. »Nem akarom távolról sem úgy beállítani a szegedi írók mostani munkáját, mint amely országos kérdésekben döntő — mondotta a többi között —, de mégiscsak jó érzés elől haladni és nem hátul kullogni. Azt mondhatjuk, hogy a *szegedi írók elérkeztek a márciusi határozathoz. Ha azonban itt megállnánk, az öndicséretté válna.*

A jobboldali elhajlás minden vonatkozásban nagyon bonyolult és nem ringathatjuk magunkat abban az illúzióban, hogy minden rendben van. Reméljük elérjük azt, hogy a mi szegedi íróink lendületes, lelkes írásokkal, művekkel jelentkeznek és harcolnak a párthatározatért.« Arra intette az írókat, hogy aki a tömegekhez akar szólni és igényt tart rá, hogy a tömegek is meghallgassák, annak magának is feltétlenül hallgatnia kell a tömegekre. Ezt nem szabad elfelejtetni az írói munkában sem.

Vereska András, a Szeged városi párt végrehajtó bizottság másodtitkára azt a véleményét fejezte ki, hogy minden dolgozót jogosan háborított föl egyes írók jobboldali magatartása. Meg kell érteniök ezeknek az íróknak, hogy *aki a párt ellen cselekszik, az a nép ellen cselekszik és csak annak lehet létjogosultsága az irodalomban, aki a párt mutatta úton jár.*

Petrovác István, a szegedi írócsoport titkára a csoport előtt álló feladatokról beszélt. A csoport tagjai ideológiai és szakmai tudásának állandó fejlesztése mellett, szorosabb kapcsolatot kell teremteni városunk minden dolgozó rétegével, rendszeres üzemlátogatásokra, ankétokra, irodalmi estekre van szükség. Rendszeresebb kapcsolatot kell teremteni a többi vidéki írócsoporttal is. Nagy gondot kell fordítani új, fiatal tehetséges írók fölku-
tatására.

A hozzászólásokat Székely Lajos foglalta össze és megállapította, hogy *a vita egyértelmű állásfoglalást jelent a párt Központi Vezetőségének határozata mellett.* A közgyűlés ugyancsak egyöntetű helyesléssel fogadta el a szegedi írócsoport vezetőségének Székely Lajos által beterjesztett határozati javaslatát.

Az elfogadott határozatban a Magyar Írók Szövetsége szegedi csoportja kijelenti, hogy magáévá teszi a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének az irodalom mai helyzetéről és feladatairól szóló határozatát.

»Mi szegedi írók — mondja a többi között a közgyűlési határozat —, érezzük a nagy felelősséget, amelyet vállalnunk kell a szocialista-realista irodalmunk kialakításában, amely fontos eszköze új társadalmi rendszerünk felépítésének. A szegedi írók mind a Központi Vezetőség határozata mellett nyílt kiállással, mind pedig írói alkotásokkal szolgálni akarják a szocializmus építésének nagy ügyét.«